

כי תצא

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
19:01	19:50	20:41
18:59	19:49	20:38
19:01	19:51	20:40
19:00	19:49	20:39

*לנוהגים 40 דקות: 18:41

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

תיקון המידות, ר"ה והעשרה מיני חיצים

בע"ה נראה כמה נקודות ששייכות לחודש אלול וראש השנה. בגמרא במסכת גיטין יש שאלה: למה כותבים זמן בגט? אמנם גט זה דבר תורה 'וכתב ונתן לה' אבל לא כתוב שצריך לכתוב זמן אלא התקנה הזאת היא מדברי חכמים. הגמרא אומרת שתי דעות: הדעה הראשונה של רבי יוחנן זה שמא תקלקל בת אחותו, מה הכוונה? לאדם מותר לשאת את בת אחותו. הוא נתן לה גט אבל מסתבר שהיא קלקלה בזמן שהוא היה נשוי לה, אבל הוא יחפה עליה ויגיד שהיא קלקלה אחרי שהוא כבר נתן לה את הגט, לכן תיקנו שיהיה זמן בגט. שואלת הגמרא למה שהוא יחפה עליה? הרי היא קלקלה כנגדו, הוא היה בעלה..

אהבה מיוחדת שהקב"ה העביע

אומרת הגמרא שיש אהבה מיוחדת בן דוד לבת אחותו לכן הוא ירצה לחפות עליה שהיא לא תענש על זה שהיא היתה אשת איש אפילו שהיא קלקלה כנגדו. זה הסיבה שכתבו זמן בגט - מכאן לומדים שיש אהבה מיוחדת שהקב"ה הטביע בבריאיה כגון אהבה של הורים לילדים, אהבת בעל ואישה, ילדים להורים, חברים וכן הלאה. בכל סוג של יחסים יש אהבה מיוחדת אבל באהבת הדוד לבת אחותו אנחנו רואים שזאת אהבה מיוחדת שאעפ"י שהיא כביכול קלקלה כנגדו אעפ"י כן הוא יעשה את הכל כולל לשקר כדי שהיא לא תענש בדבר הזה - כל זה מובא בגיטין. מובא בספרים הקדושים שלומדים מפה יסוד מאוד גדול, אנחנו רואים ששלמה המלך בשיר השירים ממשיך את האהבה של הקב"ה לעמ"י 'אני לדודי ודודי לי', לכאורה למה לא אני לבעלי או אני לאחי וכו'? רואים ששלמה המלך משווה את אהבת השם אלינו לאהבת הדוד, ידוע שדורשים את זה אני לדודי ודודי לי לחודש אלול שזה מרמז על כל העניין של אלול. מכאן לומדים למה שלמה המלך בחר לתאר את האהבה של הקב"ה לעמ"י כאהבת הדוד. כמו שהדוד מוכן לחפות על בת אחותו אפילו שהיא קלקלה כנגדו כך גם הקב"ה אומר לעמ"י, אני בחינת הדוד שלכם וכמו שהדוד מוכן לסלוח לבת אחותו אעפ"י שהיא פגעה בו ככה אני מוכן לסלוח לכם אעפ"י שפגעתם בי בעבירות שלכם

נקי לגמרי כאילו לא עשה עבירות מעולם

כתוב בזוהר הקדוש שנפתחים שערי רחמים מיוחדים בחודש אלול ולכן המזל של חודש אלול זה בתולה, שאדם יכול לבוא לראש השנה אם הוא יעשה את העבודה הנכונה של אלול, נקי לגמרי כאילו לא עשה מעולם עבירות לכן זה המזל של החודש לרמז על העניין הזה. מה העבודה שאנחנו צריכים לעשות בחודש אלול? בשביל זה צריך לדעת מהי תשובה. כמובן שיש הרבה רובדים בתשובה, יש תשובה חיצונית, יותר פנימית ויותר פנימית וכן הלאה. קודם כל זה שינוי מעשים, ברגע שאדם מתחיל להתנהג לפי התורה זה כבר בחינה של תשובה ובוודאי שזה דבר חשוב וגדול מאוד..

צריך לדעת ששינוי המעשים זה עדיין של תשובה חיצונית, אבל לא להקל בדבר, מאוד חשוב אבל זה רק התחלת הדרך אבל עיקר בעצם תיקון המידות ותיקון בתאוות המיותרות של העולם הזה. הזוהר הקדוש קורא למצוות תרי"ג עצות. בעצם התורה נותנת לנו עצות טובות ונכונות כיצד להגיע לתכלית והתכלית זה תיקון המידות. כל אחד מאתנו קיבל מתנות טובות וזה בעצם מידות לא טובות ותאוות מיותרות של העולם הזה

קשה לך? הקב"ה סומך עליך
אמר לי פעם האדמו"ר מפריסבורג שמידות לא טובות ותאוות זה מתנות טובות שהקב"ה נתן לנו, הוא הסביר יסוד מאוד נפלא בדבר הזה שבוה שונה האדם מהמלאך. המלאכים גם עובדים את הקב"ה ומשבחים אותו ומתפללים ולומדים תורה ויש להם השגות, אבל מה יש לאדם שאין למלאכים? מידות לא טובות ותאוות מיותרות של העולם הזה וזה המתנות שקיבלנו. למה זה נקרא מתנות טובות? כי ברגע שאדם זוכה להילחם בזה ולתקן את זה בזה מתעלה האדם יותר גבוה מהמלאכים וזה מעלתו. הירידה שלנו בעצם זה מעלתו ויתר על כן כתוב בספרים הקדושים שאין נברא בברייה שיכול לרדת לעולם הזה ולתקן את המידות ולהילחם בתאוות מיותרות אלא רק נשמות ישראל, גם למלאכים לא נותנים את העבודה הזאת. לכן ההתבוננות שלנו בזה שיש לנו בעצם מידות לא טובות שאנחנו צריכים לתקן ותאוות מיותרות צריך ללמוד להסתכל על זה קודם בעין חיובית. החיובי שבו שהקב"ה נתן לנו עבודה, הוא שלח אותנו לעבודה הזאת. כתוב בספרים הקדושים שאם אדם רואה שיש לו הרבה מידות לא טובות והרבה מאוד תאוות מיותרות של העולם הזה אז כנראה שהקב"ה סומך עליו כ"כ שהוא נתן לו עבודה קשה. המלך נתן עבודה קשה למי שהוא סומך עליו, זה לא פחיתות הערך אלא נהפוך הוא, זה מעלה ולא פחיתות..

אל תתבייש ותפחד מזה שאתה הכי גרוע
אנחנו לא צריכים להכנס ועצבות או ייאוש כשאנחנו רואים את זה אלא אדרבה להבין שהקב"ה שלח אותנו לעבודה הזאת וכל הערך של האדם בעולם הזה זה בעצם שיש לנו את הדברים האלה ואנחנו יכולים לעבוד עליהם. זה בעצם המקפצה של האדם לעלות. יסוד שני זה איך אנחנו עובדים על מידות לא טובות ועל תאוות מיותרות של העולם הזה - זה עבודה גשמית ורוחנית, אז מה העבודה? כתוב הרבה בספרי המוסר שיש עבודה חיצונית לתיקון המידות וחשוב לעשות את זה אבל זה לא רוב העבודה ולא עיקר העבודה. עיקר העבודה שלנו זה שאדם מזהה שיש לו את זה, לא צריך להתבייש ולא לפחד מזה שנגלה בתוכנו שיש לנו מידות הכי גרועות בדור..

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר | ת.ג.צ.ב.ה

יש לי מידת הכעס וקנאה ואני אוהב כבוד כאילו לא היה לו קשר מעולם עם היצה"ר

בדור שלנו יש תחרות מי יותר כעסן ומי יותר גאוותן וכן הלאה והתחרות היא קשה כי הדור שלנו ירד לבריור מאוד לא פשוט ועל זה אמרו חז"ל 'ייתי ולא אחמיניה', שיבוא המשיח ואני לא אהיה בדור הזה, הם כ"כ פחדו ממציאות הניסיונות של הדור שלנו שמגדולי חכמי התורה בכל הדורות אמרו: אנחנו מוכנים לוותר על לראות את ביאת משיח צדקנו ולא נהיה בדור הזה. בספר 'כוכבי אור' של ר' אברהם בן ר' נחמן אומר שמה שאם חכמי הגמרא היו יודעים שיהיה את רבינו בעולם הם היו אומרים 'ייתי ואחמיניה', הם לא היו מפחדים. הצדיק נותן לנו בעצם כלים ודרך איך להתמודד עם זה. ובאמת מה הדרך? שאדם יזהה ויבחין שיש לו את זה. קודם כל אדם צריך לזהות: יש לי מידת הכעס ויש לי קנאה ואני אוהב כבוד. אח"כ תאוות מיותרות של הדור הזה - לכל אחד יש את זה וזה מאוד טוב שאדם יזהה שיש לו את זה בתוכו. **'אתה בסדר, יש לך רק משהו קטן לתקן..'**

בסליחות אנחנו מבקשים סליחה, אנחנו מבקשים סלח לנו אבינו כי חטאנו. אדם צריך לזהות את המידות הלא טובות שלו, כעסתי, לא שמרתי את המחשבה ואת העיניים. ברגע שאדם אומר את זה אם זה בסליחות, בתשובה או בהתבודדות, מתוך זה שהוא מזהה שיש את זה בתוכו זה מתקבל וזה מתקן. למעשה העבודה שלנו זה לזהות שיש את כל זה בתוכנו ולאחר מכן עם זה לבוא ולבקש סליחה מהקב"ה. מישהו אמר לי שהוא מכון על החילונים אבל אין טעות יותר גדולה מזה

כי אדם קודם צריך לזהות שיש את זה בתוכו ואז לבקש רחמים מהקב"ה והקב"ה עוזר לתקן את זה בתוכנו. צריך לדעת שהיצר הרע רוצה להסתיר מאתנו את המידות הלא טובות שיש בתוכנו, הוא אומר לנו: אתה בסדר, יש לך רק משהו קטן לתקן וזה עניין של שבועיים-שלושה, ואל תדאג אתה לא תמות אח"כ אלא ישאירו אותך אחרי זה כדי שתזכה את עצמך. המהר"ל מפראג כותב שזה היצה"ר הרע הכי גדול וזה נקרא מצח-הנחש, זה מה שהיצה"ר מצליח להסתיר מהאדם על מה הוא צריך לעשות תשובה. הוא רואה על החברים שלו ועל אשתו שהם צריכים לעשות תשובה אבל קודם צריך לראות שהוא צריך לעשות תשובה..

לי שהוא מכון על החילונים אבל אין טעות יותר גדולה מזה כי אדם קודם צריך לזהות שיש את זה בתוכו ואז לבקש רחמים מהקב"ה והקב"ה עוזר לתקן את זה בתוכו. צריך לדעת שהיצר הרע רוצה להסתיר מאתנו את המידות הלא טובות שיש בתוכנו, הוא אומר לנו: אתה בסדר, יש לך רק משהו קטן לתקן וזה עניין של שבועיים-שלושה, ואל תדאג אתה לא תמות אח"כ אלא ישאירו אותך אחרי זה כדי שתזכה את עצמך. המהר"ל מפראג כותב שזה היצה"ר הרע הכי גדול וזה נקרא מצח-הנחש, זה מה שהיצה"ר מצליח להסתיר מהאדם על מה הוא צריך לעשות תשובה. הוא רואה על החברים שלו ועל אשתו שהם צריכים לעשות תשובה אבל קודם צריך לראות שהוא צריך לעשות תשובה..

מתחיל לראות איפה הוא נמצא

איך זוכים לראות את החסרונות שלנו ולא ליפול מזה? יש שתי עצות: בתורה ס"ז ליקוטי מוהר"ן חלק שני רבינו אומר שע"ש שמתקרבים לצדיק האמת הוא מתחיל להראות לאדם איפה הוא נמצא, רבינו אומר 'כשמתקרבים לצדיק נפתחים העיניים ויכולים לראות' מכאן מדויקים שעד שמתקרבים לצדיק העיניים סגורות ואי אפשר לראות. מה יכולים לראות? כמה דברים אבל דבר ראשון רבינו אומר שהוא יכול לראות איפה הוא אוהז בכל המידות שלו, זה היסוד הראשון של פתיחת העיניים וע"י זה יזכה אדם להשגות בתורה ובאמונה. ברגע שאדם יראה איפה הוא נמצא אז נפתחים לאדם שערים של הקדושה

הרב דסלר והמכתב מאליהו
דבר ראשון הזכרנו בעבר שעכשיו אנחנו מכוונים לעשות שלום בין הליטאים לבין החסידים, הרב דסלר כידוע היה אחד המנהיגים החשובים של פונוביץ' ושל כל תנועת המוסר, שואל שאלה ב'מכתב מאליהו' חלק ב': כתוב בזוהר הקדוש למה יש יומיים ראש השנה בגלל שיש דינא קשיא ודינא רפיא, רבינו האר"י אומר את זה קצת בלשון אחרת שהיום הראשון שזה דינא קשיא זה דין הפנימיות והיום השני שזה דינא רפיא זה דין החיצונית. בגמרא יש פירוש עפ"י הפשט למה תיקנו יומיים ר"ה שפעם אחת קלקלו העדים של ראש חודש תשרי לכן תיקנו שיהיה יומיים ר"ה, זה עפ"י הפשט. אבל זה קשה הרי כל תקופת בית המקדש פעם אחת העדים הגיעו מאוחר והלוויים לא אמרו שיר אז על זה תיקנו לכל עמ"י לכל הדורות יומיים ראש השנה? התוספות אומרים שזה קרה פעם אחת לכן עפ"י הפשט זה קשה שתיקנו את זה לכל עמ"י לכל הדורות יומיים ר"ה

זנים את האדם על הסונה בעשית המצווה

בד"כ כשההלכה קשה עפ"י הפשט או פירוש בתורה קשה עפ"י הפשט יש לזה סיבה, הסיבה זה לעיין בפנימיות של הדבר. מה זה דינא קשיא ודינא רפיא? האם זה אומר שביום השני של יום ר"ה סולחים יותר? ומה העניין של הפנימיות והחיצונית? זה לא מובן וצריך הסבר. הרב דסלר מסביר את זה בספר מכתב מאליהו שדינא קשיא שזה דין הפנימיות זה למעשה תכלית הבריאה לכן זה היום הראשון של ראש השנה שהוא מדאורייתא, התורה רצתה שיהיה דינא קשיא שזה דין הפנימיות, אז למה זה נקרא דין קשה ודין הפנימיות? מכיוון שזה הולך ומתייחס לכוונות של האדם בשעה שהוא עשה את המצוות, לא על עצם המצווה אלא על הכוונה כמה אדם כיוון לשם שמיים בעשיית המצווה, ז"א שלא היתה לו שום פנייה של גאווה, של כבוד או של איזה אינטרס, שהוא עשה את זה נטו לשם שמיים - כולנו מבינים שאם דנים אותנו על עשיית מצוות באופן כזה בראש השנה ספק אם יש מניין בדור שלנו שיעבור את הדין

תראה לי איפה אני אוהז ומה צריך לתקן

יכול להיות שאדם עושה הרבה דברים טובים אבל הוא מלא בגאווה ובהקפדות והוא לא מרגיש את זה ועד שהוא לא מתקרב לצדיק לא הראו לו בכלל מה הוא צריך לתקן - לכן היסוד הראשון של פתיחת העיניים שיראה איפה הוא אוהז זה ההתקרבות לצדיק, זה נקודה אחת. נקודה שנייה שמסייעת לנו לראות איפה אנחנו אוהזים זה חודש אלול. כל העניין של חודש אלול זה אני לדודי ודודי לי, כתוב בזוהר הקדוש שמתגלים ג' מידות של רחמים. ההתגלות זה שמראים לאדם איפה הוא נמצא לכן צריך להתכונן לקראת זה ואדרבה להגיד להקב"ה: תראה לי איפה אני אוהז ומה אני צריך לתקן, זה הסיעתא דשמיא של חודש אלול שמראים לאדם מה הוא צריך לתקן. בתורה ו' שקשורה לחודש אלול רבינו אומר שעיקר התשובה זה שכשישמע בזיונו ידום וישתוק, הביזיון זה לא רק מה שמבזים אותנו אלא זה גם מה שאנחנו מגלים על עצמנו ואנחנו מתבזים מזה, כמה כעס וכמה הקפדה יש לי, בחודש אלול יש סיעתא דשמיא שמגלים את זה לאדם וצריך לזכור לא ליפול בדעתנו מכל זה

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OTEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב סמל סהר מירני הי"ד

2 אור הדעת | כי תצא

ראו שעמ"י לא יטל לעמוד בדן כזה קשה

בוודאי שזה מאוד-מאוד קשה לעמוד בדן הזה של הדינא קשיא בגלל שזה דין על הכוונת הלב של האדם לכן זה נקרא דינא קשיא - אם נתבונן זה היום הראשון של ראש השנה אומר הרב דסלר שזה תכלית הבריאה. הקב"ה ברא את העולם ונתן לנו את התורה בשביל העבודה של בחינת היום הראשון אבל מכיוון שראו חכמים שעמ"י לא יכולים לעמוד בדן כזה קשה הם מצאו פתרון שיהיה לנו יום שני של ר"ה וזה יהיה דין יותר קל. פה מתעוררת השאלה מה הכוונה? אדם לא כיוון לשם שמיים אלא עשה מצווה לשם הכבוד שלו, ביום הראשון הוא לא עובר בדן אז רגע ביום השני לא מתבוננים בזה? הרי זה תכלית הבריאה אז איך אפשר לוותר לנו? אז על מה דנים אותנו בעצם? זה מה ששואל הרב דסלר, זה אחד החידושים הכי נפלאים של המכתב מאליהו. אומר הרב דסלר שכל הדין של רוב עמ"י שזה דין החיצוניות זה כמה אדם זוכה להתבטל לצדיק האמת. אתם יודעים כשהליטאים נוגעים בנקודה מסוימת הם נוגעים בחריפות, החסידים זה חסד אז הם מדברים בעדינות, אומר הרב דסלר: ואם אדם לא מתבטל לצדיק אין לו זכות קיום, מה שדנים את האדם ביום השני זה עד כמה הוא זכה להתבטל לצדיק האמת וע"י זה הוא מקבל חיים לכל השנה אחרי זה

כל הזכות שלו זה להתקרב לצדיק האמת
בעבר גרתי בעיר ליטאית ושאלתי חברים ליטאים ורבנים ליטאים מה הרב דסלר התכוון במכתב מאליהו? זה נשאר בקושייה. אבל הרב דסלר כותב את זה במפורש ואומר שכל הזכות של האדם זה להתקרב לצדיק האמת. לכאורה עדיין צריך לראות, אומר הרב דסלר הרי אמרנו שתכלית הבריאה זה היום הראשון שזה דינא קשיא הכוונה שנעבוד על הפנימיות שלנו, שנתקן את המידות הפנימיות שלנו. אם כך אי אפשר לדון את האדם על מעשה בלי הכוונה כי זה כגוף בלי נשמה, אז הרב דסלר פתר את זה בזה שדנים את האדם עד כמה שהוא זכה להתקרב לצדיק האמת. עדיין נשאלת השאלה איך זה פותר את הבעיה שאנחנו לא יכולים להיות ביום הראשון שזה תכלית הבריאה. עומק החידוש של הרב דסלר שזה בעצם כמעט כל החסידות שעל ידי שאדם מתקרב לצדיק האמת, הצדיק יעזור לו לבוא לנק' הפנימיות

הצדיק יביא אותו לפנימיות

כשאדם לא בפנימיות אלא הוא נמצא בחיצוניות וגלוי וידוע לפני הקב"ה שהוא עדיין אל מסוגל לבוא לנקודת הפנימיות לכן התיקון והדרך להכנס לפנימיות זה ע"י שאדם מתקרב לצדיק ואז הצדיק כבר יביא אותו לעניין של הפנימיות וזה עומק התשובה של מה שאומר הרב דסלר שצריך להתקרב לצדיק שיביא את האדם לעבודה הפנימית. אנחנו רואים הרבה פעמים כשאנחנו מתקרבים לצדיק שהצדיק לא נותן לנו חיים קלים וב"ה אנחנו שרים בשמחה אומן-אומן ראש השנה ובך רבינו נגילה אבל צריך לזכור שזה עבודה והצדיק לא מוותר לנו אלא הוא נותן לנו את הכלים ועוזר לנו ומסייע לנו אבל הוא לא מוותר לנו ואדרבה ככל שאדם זוכה להתקרב לצדיק ככה האדם מתקרב בעצם לנקודה של העבודה הפנימית

להכנס לתוך מבצר של מים ולא להיתפס

נתבונן בזה בעוד צד. בסיפורי מעשיות במעשה משבעת הקבצנים רבינו מספר בסיפור של הקבצן השישי 'כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה, והשתדל בתחבולות לתפסה, עד אשר עלתה בידו ותפסה. פעם אחת חלם לו לאותו המלך, שהיא עמדה עליו והרגה אותו' המלך שאל את החכמים והם אמרו לו שזה יהיה כפשוטו וזה גרם לקלקול האהבה בניהם עד שהיא ברחא ממנו. כשהיא ברחא ממנו המלך אמר עכשיו היא בטח תוכל להרוג אותי ואז היא הגיעה למבצר של מים והיא לא הבינה איך אפשר להכנס למבצר. רבינו מתאר מקום מופלא מאוד הרצפה, הקירות, התקרה, השערים - הכל ממים. היא לא הבינה איך היא יכולה להכנס למקום של מים, הרי היא תטבע שמה אבל היא ראתה שהמלך רודף אחריה אז היא אמרה מוטב לי להכנס למבצר של מים אולי לתבוע ואולי להינצל מאשר להיתפס ע"י המלך

זה היצר הרע שתפס את נשמות ישראל
הבת מלכה הצליחה להכנס פנימה ולא קרה לה כלום. המלך ראה שהיא בתוך המבצר והוא ציווה שירו בה 10 חיצים שמשוחים בעשרה מיני סמים והעשרה מיני חיצים פגעו בה והיא נפלה חלושות ואז רבינו סיפר את הסיפור 'ואמר ואני רופא אותה' למעשה זה גם הסיום של הסיפורי מעשיות. רבינו כדרכו בקודש מרמז לנו בסיפור הזה דברים מאוד-מאוד עמוקים, רבינו אומר שהוא רופא אותה ע"י שגם הוא יכול לירות עשרה מיני חיצים וע"י זה אני רופא אותה. בכלליות המלך שתפס את הבת מלכה זה היצר"ר שתפס את נשמות ישראל שזה הבת מלכה. בהתחלה יש אהבה בין כל יהודי לבין היצר"ר, כל אחד חייב לעבור תקופה של אהבה עם היצר"ר, החלום שהמלך חלם זה הסיוע משמייים שמסייעים לנו לברוח מהמלך כי באמת אם לא יהיה סיוע לאדם למה שאדם יעזוב את היצר הרע? הוא כל הזמן משכנע אותנו שיש לו גן עדן להציע לנו והוא גם מראה לאדם שיש לו את הגן עדן הזה, אז אם לא יהיה סיוע משמייים אף אדם לא יוכל לברוח מהיצר הרע וזה סוד החלום שהוא חלם, בעצם מודיעים לס"מ: תדע לך שהיהודי הזה שאצלך, יום אחד יהרוג אותך. לכן מתקלקלת האהבה. אדם חי במציאות מסוימת ורואים שבתוך המציאות הזאת נהיה קלוקל, וזה בעצם השגחה פרטית וסיוע משמייים להבין שזה לא המקום האמיתי שלנו

אז איך אדם יבין שזה לא המקום האמיתי

אם לא יסייעו לנו משמייים איך אדם יבין שזה לא המקום האמיתי שלו? אדם לא רואה את זה אבל משמייים מסייעים ואז האדם מתחיל לברוח עד שאדם חייב להכנס למבצר של מים. יש הרבה מאוד רמזים ומשמעויות למבצר של מים, בפשטות זה לעבור מיסוד העפר ליסוד המים, מה הכוונה? לעבור למציאות יותר מופשטת ויותר רוחנית, הכוונה יותר לסמוך על הקב"ה ופחות לסמוך על עצמו. בד"כ אדם רגיל שהוא אחראי על כל החיים שלו, אני עובד ואני אחראי על הפרנסה והכל בסדר. לאט-לאט מביאים את האדם לניסיונות של בטחון בהקב"ה, מנסים את האדם בניסיונות חדשים ותמיד בחיים יש בחינה לעבור מיסוד העפר ליסוד המים, לוותר על הבטחון בעצמנו ולהתחיל לבטוח בהקב"ה.

אחד הניסיונות הגדולים ביותר

זה דבר שמלווה אותנו בכל החיים שלנו ואפשר לראות את זה בבחורים ובנשואים. לבחורים יש הרבה בטחון בהקב"ה, הם חיים עם חמישים שקל בחודש, אחרי כמה שנים יש כמה ילדים בבית והאישה צועקת ללחם וכן הלאה פתאום הניסיון של האדם הוא אחר לגמרי, הניסיון של פרנסה זה אחד הניסיונות הגדולים ביותר בביטחון. רבינו אומר שהבת מלכה לא נכנסה למבצר של המים עד שהיא לא ראתה שהמלך רודף אחריה. צריך לדעת שזה שהיצר"ר רודף אחרי האדם זה סיבה שהאדם יתעלה לכן להכנס לבחינה רוחנית חדשה אדם מפחד להכנס עד שהוא לא מרגיש שהיצר הרע רודף אחריו. ברגע שהקב"ה רואה שאדם מפחד להכנס לעבודה רוחנית חדשה מיד הוא שולח לו כמה חיילות של היצר הרע ואז אדם אומר אם אני נשאר במקום הזה הוא תופס אותי אז אין לו ברירה והוא רץ קדימה, משמייים מכריחים אותנו להכנס יותר פנימה ברוחניות

בורא מלאכים לא טובים שמציעים אותם

אעפ"י שעשינו מה שאנחנו יכולים וברחנו לתוך המבצר של מים, יש בכל אדם את התיקון שהוא צריך לעבור וזה סוד החיצים שהמלך יורה בה, זה העוונות שהאדם צריך לתקן. הרמ"ק כותב בספר 'ותומר דבורה' שאדם שיש לו עוונות הוא בורא על ידי זה מלאכים לא טובים שמציעים את האדם ובנתיים המלאכים האלה יכולים להרוג את האדם אז מה הקב"ה עושה בנתיים? 'נשא עוון' הוא נושא את המלאכים האלה וכשאדם מתחזק הוא שולח לו לפי הכוחות שלו כל פעם עוד מלאך מזיק כזה וזה הצער שהאדם עובר וזה סוד החיצים. אדם עובר צער ואז אעפ"י הצער שהוא עובר הוא מתחזק ועושה תשובה ומבקש מהקב"ה שיעזור לו, ככה הוא מבטל מלאך אחד הבעיה שבדור שלנו יש די הרבה מלאכים והקב"ה מקיים הרבה את הנשוא עוון..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגילית, סגילית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעזר בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בת ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואה: יונה בת בנימין, שמחה בת זיוה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מייר בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארזש בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מור בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת מ'מילה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן והילה, נאג' בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר הר"ד, אליה בת חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקוה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מייר בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימני, צדוק בן מרים, בתיה בת נורית, ובנו לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

לעילוי נשמת נאג' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אור הדעת | כי תצא 3

לא חצים לדעת שיש עולם מרחב מצוקות רבים קיבל את הרשות להעניש את האדם

לפי הצער אנחנו מרגישים כמה מלאכים בראנו שם למעלה - זה החיצים שהמלך האכזר יורה. נשים לב שבאמת המלך הזה לא יכול להכנס, ברגע שאנחנו מתחילים להתחזק באמונה ובלימוד תורה הוא רק יכול לירות חיצים מבחוץ והוא לא יכול להכנס פנימה, כדי לתפוס תפיסה אמיתית את האדם הוא לא יכול. אם האדם יהיה חזק בדעתו היצה"ר באמת לא יכול להכנס אבל הוא יכול לירות את החיצים שלו ואז רבינו כותב את הלשון הזו 'ונפלה שם ונשארה חלושות' בדור שלנו אנחנו מרגישים את זה מאוד שאנחנו נופלים לחולשות, פתאום אין לאדם כוח לקום מהמיטה בבוקר, היום אנשים לא רוצים לדעת שיש עולם מרחב המצוקות נפש שיש. רבי דוד משה ואלי תלמיד-חבר של הרמח"ל כותב שהדבר הכי קשה שיהיה לפני הגאולה זה היסורי נפש שיעברו על האדם יותר מהכל. רואים שבכללות בעצם לא חסר כלום היום, באיזה עניות ובאיזה צמצום גשמי חיו פה פעם ולנו ב"ה אין את זה אבל אנחנו כל היום מסתובבים מפחדים ומדוכאים ודואגים והם כל היום היו רוקדים ושמחים ביחס אלינו. מסביר הרמ"ד ואלי שזה מלחמת היצר הרע בנשמות שלפני הגאולה.

יש חצים עם רעל ויש חצים עם רפואות

אומר רבינו שיש עשרה מיני חיצים ובאמת כל העשרה מיני חיצים זה חץ אחד. כל חץ משוח ברעל אחר ויש עשרה מיני רעל לכן יש עשרה מיני חיצים ואומר רבינו ואני גם יורה חיצים אבל אני מושח את החיצים שלי בעשרה מיני רפואות וזה בעצם ההבדל. הס"מ יורה עלינו חיצים עם רעל ורבינו יורה עלינו חיצים אבל זה חיצים עם רפואות. נתבונן קצת - כאשר חץ פוגע באדם הוא עושה 2 פעולות, דבר ראשון החץ פגע בו וזה מכאיב לו, אבל יש פה עוד פעולה, עכשיו נכנס חומר לדם של האדם, יכול להיות שהחומר מזיק יותר מהחץ עצמו. החומר נכנס לפנימיות של האדם וזה יותר מזיק. אומר רבינו שזה החידוש של הצדיק שיורה עשרה מיני חיצים שהם משוחים בעשרה מיני רפואות ואילו הס"מ יורה את החיצים בעשרה מיני רעלים, כשהגדרנו את זה כך צריך לדעת שזה עדיין משל, מה זה הרעלים ומה זה התרופות?

היצר הרע אומר: תדע לך שאין לך תקווה

מה ההבדל בין הרעלים לרפואות? אומר רבי נתן כשאדם מקבל את החץ זה כואב גם כאן וגם כאן אבל הרעל זה התורה שהוא שומע לצה"ר אחרי המכה, התורה זה מצווה גדולה להיות בעצבות ובדיכאון וכל המרבה בזה הרי זה משובח. ז"א שהיצר הרע מכניס בנו כל הזמן חלישות הדעת. כשאדם עובר צמצום היצר הרע בא ואומר לאדם עכשיו אתה רואה איפה אתה נמצא? אין לך תקווה. כל צמצום שלו אנחנו שומעים קולות פנימיים של היצר הרע שאומר לנו תדע לך שאין לך תקווה. זה בעצם הרעל של החיצים של הס"מ. מה זה התרופות? זה ההתחזקות והאמונה והשמחה שאדם מקבל מהחיצים של הצדיק. באמת זה דבר פלאי הנקודה הזאת, למעשה היום כמה צמצומים עוברים וכמה ניסיונות עוברים, כל אחד כמה שעובר והפלא הוא שלא רק שאנחנו לא נופלים לייאוש אלא אנחנו עוד מתחזקים יותר ויותר בשמחה ובאמונה ורק מתחזקים וזה פלא, כשה קורה אנחנו לא שמים לב לזה

גם כשעובר את זה קם על הרגליים ומחייך

אם נסתכל כמה שנים אחורנית על ביזיון אחד או צמצום אחד שאנחנו עוברים היום ואנחנו מחייכים, לפני כמה שנים זה היה 4 ימים במיטה לא רוצים לקום. פתאום אדם מתייחס לזה אחרת, אנחנו לא שמים לב אבל זה הרפואות שמקבלים מהצדיק. ככל שאדם זוכה יותר להתקרב לצדיק ולקבל את האור של הצדיק, זה פלא על החיצים הוא לא מוותר לנו שזה צמצומים וניסיונות ועליות וירידות ולפעמים התנסויות וזה בא מכל הכיוונים אבל הפלא הוא איך אנחנו קמים מכל זה ואנחנו לא שמים לב אבל שכל אחד ישים לב איך הוא היה מגיב לזה לפני כמה שנים - הפלא הוא שאדם עובר את כל זה והוא קם על הרגליים ומחייך וממשיך הלאה. ככל שאדם עובר יותר ככה הוא מחזק יותר, צריך לזכור שזה הפעולה של רבינו שזה החיצים וראש השנה.

הירצון שזכר... שבת שלום ומקורין

זה החיצים שהמלך האכזר יורה. נשים לב שבאמת המלך הזה לא יכול להכנס, ברגע שאנחנו מתחילים להתחזק באמונה ובלימוד תורה הוא רק יכול לירות חיצים מבחוץ והוא לא יכול להכנס פנימה, כדי לתפוס תפיסה אמיתית את האדם הוא לא יכול. אם האדם יהיה חזק בדעתו היצה"ר באמת לא יכול להכנס אבל הוא יכול לירות את החיצים שלו ואז רבינו כותב את הלשון הזו 'ונפלה שם ונשארה חלושות' בדור שלנו אנחנו מרגישים את זה מאוד שאנחנו נופלים לחולשות, פתאום אין לאדם כוח לקום מהמיטה בבוקר, היום אנשים לא רוצים לדעת שיש עולם מרחב המצוקות נפש שיש. רבי דוד משה ואלי תלמיד-חבר של הרמח"ל כותב שהדבר הכי קשה שיהיה לפני הגאולה זה היסורי נפש שיעברו על האדם יותר מהכל. רואים שבכללות בעצם לא חסר כלום היום, באיזה עניות ובאיזה צמצום גשמי חיו פה פעם ולנו ב"ה אין את זה אבל אנחנו כל היום מסתובבים מפחדים ומדוכאים ודואגים והם כל היום היו רוקדים ושמחים ביחס אלינו. מסביר הרמ"ד ואלי שזה מלחמת היצר הרע בנשמות שלפני הגאולה.

דברים שיטשטשו את החושים של האדם

זה מאוד פלא רואים בכמה דברים שיש לרמ"ד ואלי בחינה של רוח הקודש ונבואה, את הספר הזה הוא כתב לפני בערך 290 שנה והוא כותב שלפני הגאולה יצטרכו לגלות כל מיני דברים שיטשטשו את חושי של האדם כי לא יוכלו לסבול את הצער הנפשי. סיפרו לי 2 אנשים שמתעסקים בתחום בריאות הנפש, אחד מהם הוא פסיכיאטר בכיר שבמדינת ישראל בערך 90% משתמשים בתרופות הרגעה למיניהם בין עשבים לתרופות כימיות, מה אנחנו דור משובש? אלא פשוט עוברים צער נפש מאוד-מאוד גדול לפני הגאולה. זה ממש פלא גדול שלפני 290 הרמ"ד ואלי ידע שזה מה שיהיה. זה מה שאומר רבינו על הבת מלכה 'ונפלה שם ונשארה חלושות', הכוונה לחלישות בנפש שאין כוח לסבול, עוד מעט אנשים יתחילו להסתובב ברחוב וירצו לדעת רק דבר אחד, האם המשיח כבר הגיע? זה מתחיל להראות כמו סרט הזיהי כל מה שקורה בעולם. עומק הניסיון זה הצער בנפש וזה 'ונשארה חלושות'

כל השנה היה באיזה מסיבת טבע בהודו

רבינו אומר ואני רופא אותה ע"י שהוא ירה בה גם כן חיצים. רבי נתן אומר בליקוטי הלכות: הס"מ ירה בה עשרה חיצים, איך תרפא אותה? גם אתה תירה בה עשרה חיצים? תוציא ממנה את החיצים שירו בה, מה אתה צריך לירות בה גם כן עשרה חיצים? מסביר רבי נתן שבדודאי שרבינו רמז פה דבר עמוק מאוד-מאוד - מה שרבינו אמר זה שיש צדיקים שיוצאים מגדר האדם הכוונה שהם תיקנו את כל המידות ואת כל התאוות שלהם והצדיק שתיקן את עצמו בבחינה כזאת כבר יכול לאחוז בכסא הכבוד ולעשות ראש השנה. צריך לדעת שבראש השנה יש הרבה בתי-דין, כמוכן שלא דנים באותו בית דין צדיק מאוד גדול שאולי ביטל תורה 3 דקות במשך כל השנה כולה ואחד שכל השנה היה באיזה מסיבת טבע בהודו, זה לא אותו עניין בכלל לכן יש הרבה בתי-דין למעלה ובעצם מי שדן זה צדיקים ומלאכים.

רשב"י יסל לעשות דין ולסייע לכל העולם

הדיינים שדנים למעלה אין להם שום כעס והקפדה, הדין הוא דין טהור מזה שהוא לא נגוע ברגשות, לכל היותר יש רחמים אבל זה רגש חיובי. למה לנו אסור לדון? 'אל תדון את חברך' מכיוון שאנחנו דנים עם הרגשות שלנו ועם המידות שלנו אבל כשאדם מתעלה מעל עולם הרגש שלו והוא תיקן כבר את כל המידות ואת כל הרגשות השליליים זה בעצם הצדיקים שיכולים לדון למעלה. אומר רבינו שיש צדיקים למטה שהגיעו למדרגה הזאת כגון רשב"י שאמר 'יכול אני לפטור את העולם מן הדין' ז"א הוא היה במדרגה כזאת שהוא יכול לעשות דין ולסייע לכל העולם בדין

פינת ההתחדשות

הנשמות של הדור האחרון

סבא דסבין

אומר המדרש (רבה ויקרא),
שהקב"ה אומר: יש עמי
סליחה השמחה בגנזי ולא
גליתי אותה לשום אדם. גם
לא לאברהם אבינו שגלה לו
הקב"ה בברית בין הבתרים

את כל דרכי התשובה
והסליחה בסוד הקרבנות,
אבל הסליחה והתקון של
מנחת עני עשירית האיפה
סלת. זה לא גלה הקב"ה
לאברהם אבינו. מסביר רבי
נתן בלקוטי הלכות, שסוד
התקון והסליחה של קרבן עני
שמור וגנוז לדורות האחרונים

שבהם יאיר הקב"ה דרך
תקון לעניים הגדולים ביותר,
לנשמות שנפלו לעניות דעת
ושפלות רוחנית עצומה. דוקא
לנשמות האלה יגלה הקב"ה
אור אינסופי של אהבה
ומחילת עוונות וע"י הרחמים
האלו נזפה לתשובה וגאולה.